

Werkgeversaansprakelijkheid bij een COVID-19 besmetting

Op 16 december 2022 heeft Rechtbank Amsterdam een uitspraak gewezen over werkgeversaansprakelijkheid in geval van een COVID-19 besmetting op de werkvloer.

Feiten en omstandigheden

De casus speelt bij een zorginstelling. In maart 2020 breekt de coronapandemie uit. Midden april 2020 zijn meerdere bewoners en medewerkers positief getest op COVID-19. Aanvankelijk droegen de verpleegkundigen buiten het appartement van de besmette bewoners geen persoonlijke beschermingsmiddelen, vanaf 17 april 2020 is besloten dat ook in de woonkamer met een mondkapje en handschoenen gewerkt moest worden. Een werknemster heeft op diezelfde dag aangegeven dat zij coronagerelateerde klachten had. Op 19 april 2020 is zij positief getest op COVID-19. Omdat zij klachten bleef ondervinden van haar besmetting, heeft zij werkgever aansprakelijk gesteld voor de dientengevolge geleden en nog te lijden schade. Werkgever wijst de aansprakelijkheid van de hand. Daarop is werknemster een procedure gestart, waarin zij een verklaring voor recht vordert dat de zorginstelling tekort is geschoten in haar zorgplicht als werkgever.

Oordeel Rechtbank

De rechtbank is van mening dat werknemster moet bewijzen dat zij de COVID-19 besmetting heeft opgelopen in de uitvoering van haar werkzaamheden. Naar de mening van de rechtbank is werknemster daarin geslaagd: zij is in nauw contact geweest, zonder persoonlijke beschermingsmiddelen, met bewoners die kort daarna positief getest werden. De rechtbank stelt vast dat het een feit van algemene bekendheid is dat de incubatietijd 2 tot 14 dagen is en overweegt vervolgens:

“Aangenomen moet worden dat werknemster dus ook gedurende haar werkdagen op 9, 10 en 12 april

2020 is bloot gesteld aan COVID-19. De vastgestelde blootstelling kan tot de COVID-19 besmetting van werknemster hebben geleid. De kans dat werknemster de besmetting buiten werktijd heeft opgelopen, acht de kantonrechter verwaarloosbaar klein”.

De vervolgvraag is dan of werkgeefster aan haar zorgplicht heeft voldaan. Volgens de kantonrechter kwam werkgeefster haar zorgplicht niet na, omdat het dragen van beschermingsmiddelen tijdens de werkzaamheden noodzakelijk, wenselijk en haalbaar was, maar desondanks werknemster niet de ruimte had persoonlijke beschermingsmiddelen te gebruiken als zij daar zelf aanleiding toe zag. Om die reden is werkgeefster aansprakelijk voor de schade van werknemer.

Korte bespreking van de uitspraak

Ik vind het opmerkelijk hoe makkelijk de kantonrechter tot de conclusie komt dat bewezen is dat de besmetting op het werk is opgelopen. De daaropvolgende overweging, namelijk dat het van belang is of werkgeefster maatregelen had moeten treffen, en of die maatregelen noodzakelijk, wenselijk en haalbaar waren, lijkt me even logisch als voor de hand liggend.

Deze uitspraak kan verregaande gevolgen hebben voor het bedrijfsleven. Immers, in het begin van de coronaperiode was het op de werkvloer niet altijd helder welke beschermingsmiddelen noodzakelijk, wenselijk en haalbaar waren. Ik vermoed dat werkgever in hoger beroep zal gaan. Daarna staat de weg nog open naar de Hoge Raad. Daarop vooruitlopend zal deze uitspraak nu al leiden tot een forse toename van aansprakelijkheidszaken ten gevolge van COVID-19 besmettingen.

Heeft u als werkgever ook te maken met een aansprakelijkstelling door een werknemer, of heeft u vragen over dit onderwerp? Belt u ons gerust.

